

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvu je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Skrbimo za industrijo.

(Dopis.)

I.

V vseh krogih, zlasti pa v trgovskih je naredilo najboljši utis, da je naš deželni zbor se lotil inicijative glede pospeševanja industrije v naši kronovini, tembolj, ker je naša kronovina v tem oziru precej zaostala za drugimi, dasi ima precej še neporabljenih prirodnih zakladov, lesa, premoga, rudnin in tudi vodnih sil.

Dežela bi imela gotovo veliko korist, ako bi se pospeševalo snovanje industrijalnih podjetij na ta način, da bi se industrijalci drugih kronovin opozarjali na kranjske prirodne zaklade, na majhno oddaljenost od Trsta, Reke in od prekomorskih eksportnih trgovišč, in da bi se posredovalo mej lastniki primernih objektov, neporabljenih vodnih sil itd. itd., ter mej reflektanti.

V tem oziru bi bila v prvi vrsti poklicana trgovinska in obrtniška zbornica ljubljanska. Njej bi se lahko poverila patronacija nad deželnim uradom za pospeševanje industrije, kateri urad se ustanovi po nasvetu posl. Lenarčiča. Trgovinska zbornica bi lahko napravila zapisek o primernih objektih, kateri so na prodaj, in posredovala mej prodajalci in reflektanti.

Dobro bi pa tudi bilo, če bi se ustanovil nekaj „sovet“, v katerem bi bilo kakih šest sposobnih mož, mej temi jeden veletržec z manufakturnim blagom, jeden veletržec s specerijskim, jeden veletržec z železnim in jeden veletržec z norimberškim blagom. Naj ta svoj nasvet nekoliko utemeljimo.

Kranjska dežela je pred vsem agrikulturna dežela. Poleg kmetijstva uspeva še najbolje domača obrtnost. Ta je v naši deželi jako raznovrstna in zelo razširjena in jej je posvečevati posebno pozornost. Prav za pospeševanje domače obrtnosti morejo naši trgovci z norimberškim in manufakturnim blagom in z železnino jako mnogo storiti, ker poznajo razmere drugod in pri nas ter imajo mnogo in važnih zvez. Tudi trgovci s specerijskim blagom imajo zveze z izdelovalci jestvin in zamorejo mnogo storiti za pospeševanje industrije v naši deželi.

Pred nekaj desetletji se je prav iz te stroke sprožila misel, katera je imela lep uspeh.

Glede tekstilne industrije bodo lahko naši veliki trgovci z manufakturnim blagom mnogo storili.

Ako bi se dobil poučen in komercialno izobražen mož, kateri bi z osebno intervencijo, s prospekti in brošurami opozarjal na razmere v deželi, tako bi se po naši sodbi storil korak, čigar lepe uspehe bi videli že v nekaterih letih, dočim bi pri tem narejene izkušnje — in izkušnja je najboljša učiteljica — pokazale, v katerem oziru in kako se da kaj zboljšati v dosegu rečenega smotra.

Nadejamo se, da bodo merodajni krogi naš nasvet blagohotno uvaževali.

Državni zbor.

Na Dunaji, 14. aprila.

Zbornica se je danes sešla prvič po velikonočnih praznikih in najbrž na svoje zadnje zasedanje. Poslanci so nekam melanholični, prav kakor da gledajo z nekim strahom v bodočnost, zlasti levičarji so kaj nervozni.

Prva seja je dala priliko dosti živahni razpravi. Po prečitani celotni vrsti interpelacij se je namreč začelo prvo branje vladne predloge glede podražavljenja severnozpadne železnice in južno-severnonemške zvezne železnice.

Mladučeh dr. Kaizl je izrekel nadejo, da je današnje prvo branje te predloge tudi zadnje. Dovolj značilno je, da se ni oglasil ni jeden zagovornik te predloge. Sploh se je pa čuditi, da se vlada s tako predlogo na dan upa. Po jasnih določbah koncesije nimajo delničarji severozpadne železnice tirjati rente več kot 8 gld. 11 kr. za vsako delnico, vlada pa jim hoče dati rento 12 gl., torej na leto 700 000 gl. več, nego jim gre. Darovati jim torej hoče kapital 17-5 milijona gld., to ogromno svoto hoče v korist zasebnim spekulantom proč vreči.

Posl. dr. Schlesinger je imenoval vladno predlogo monstrum in dokaz, da ministerstvo postopa brezvestno. Vlada, kateri je količkar za interesa ljudstva, bi se nikdar ne upala, predložiti zbornici take predloge. Železniški minister ne pozna židovskih financirjev sploh niti žida Taussiga, razupitega

financirja, kateri se bavi zlasti z železnicami. Ministerski uradniki ne razumejo dosti in tako jih je mogel Taussig pridobiti za svoje namene. Vladne predloge ne more noben pošten človek vzprejeti.

Posl. dr. Gross se je izrekel zoper predlogo, ker določa delničarjem rento, katera je večja nego dosedanja dividenda, in jim torej poveča kapital. Zato bi bilo bolje, da se opusti namera, podražaviti to progo, in se misli na zgradbo druge proge v Trst. Zgodovina avstrijskih železnic ima mnogo žalostnih poglavij, katera pripovedujejo o lahkomišelnem izdajanju državnih interesov, o prodajah železnic tujim družbam, o sleparstvih in čudnih podražavljenjih. Če se vzprejme ta predloga, se pomnoži zgodovina železnic za jedno prežalostno poglavje.

Posl. dr. Steinwender je očital vladi, da je meseca septembra drugače govorila glede podražavljenja te proge, nego govori v svoji predlogi sedaj. Zakaj se je izneverila tedanjim svojim načelom. Brezvestno postopanje pri železniških vprašanjih je sramota za našo državo.

Železniški minister Guttentberg je izjavil, da bo v odseku meritorno odgovarjal in je priporočal, naj se predloga odkaže odseku.

Posl. dr. Lueger je rekel, da se ta predloga sploh ne da zboljšati. Ko se je izvedelo za to pogodbo, so gotovi listi razgrajali, kakor razgrajajo zverine v kaki menažeriji, predno dobe hrano. Tudi zdaj se je čulo neko razgrajanje, a ne več tako silno, kakor prej. Krmiljenje se je torej že začelo. V Avstriji se porabi vsaka prilika v to, da se tistim kaj nakloni, ki imajo že itak vsega dovolj. Če se hoče siromašnim vdovam zagotoviti neka pokojnina, se porabi prilika, da se vdovam ministrov zagotovi 5000 gld. pokojnine, in če se hoče kaka železnica podražaviti, se da delničarjem kolosalen odškodnina. Neumevno je, kako se drznejo ministri, predložiti zbornici tak načrt. Ministri, ki so to storili, sploh niso sposobni, varovati avstrijske interese. Taussig je navaden žid in ne more imeti sam toliko upliva, da izposluje tako pogodbo. Govori se, da je severnozpadna železnica v zvezi z Bodencreditbanko. Pri tej gospodarijo razne ekscelence, bivši ministri in sekcijški načelniki. Če se vlada tej družbi ne more ustavljati, potem naj priznajo ministri, da so Taus-

Listek.

Läha in Ksjutka.

(Pripovedka Kota Murlyke. Prevel J. J. Kogej.)

(Dalje.)

III.

On zares ni bil slab človek, toda skrajno nagel in občutljiv, kakor tudi njegov brat. Oba sta gledala za „splošni blagor“ po svojem. Ivan ga je smatral najvišim in pred vsem drugim, Aleksej je pa mislil, da ta je že sam ob sebi, a žep je prva stvar.

— Ako se preskrbi svoj žep, je govoril, potem bo tudi splošni blagor preskrbljen... Ako bodeš sam revščino trpel, potem še druge za seboj potegneš... kakor na pr. moj neumni brat Ivan.

Drugi dan pri volitvah se je prepir mej bratoma iznova unel, tako da so jih morali občani ločiti in tolažiti.

Pričkali in prepirali so se, da so bili kar zagrljeni, a izvolili so vender-le „Mikityča“.

— Takó bode mirneje in pravičneje... so govorili.

Minil je peti teden, a v ponedeljek šestega tedna se je nekoliko prehladila žena Alekseja Ste-

panyča, Avdotija Ivanovna. Bil je močan in mrzel veter, — ogrnila je možev kaftan in tekla k tovarišici zaradi neke malovredne reči. Tja je tekla prav naglo, a semkaj je veter nasproti bril, pa še z dežjem in snegom, da so se jej kar noge šibile. Isti večer se je ulegla. Babica in dekla Matrena sta jo drgnili z redkvijo in soljo. Spravili sta jo v posteljo. Toda to zdravilo ni pomagalo. Po noči se je začela Avdotija mešati in drugi dan je bila že popolnem nezavedna. Aleksej Stepanyč je šel v mesto po zdravnika, a ta ni utegnil priti. Bolnica se je vzdržala še štiri dni. Aleksej Stepanyč se je obrnil k tamošnji sveti podobi, a tudi to sredstvo ni pomagalo, in koncem tedna je Avdotija Ivanovna izročila Bogu dušo.

To je bilo prvo gorje, katero je zadelo Alekseja Stepanyča. Ko je zgodaj izgubil skoro vse otroke, delil je to svoje gorje z ženo. On jo je pogovarjal in tolažil, a ona ga je bodrila, in skupno sta si lajšala gorje. Smrt žene mu je jasno pokazala, da smo vsi pod Bogom, — in on kakor da se je vzbudil od vsakdanjega življenja, njega zmešnjav, skrbij in računov. Tedaj je stopil v zapuščeni družini na prvo mesto Läha. Babica je začela še bolj skrbeti zanj, — pa tudi Alekseja Stepanyča

je vlekle z vsem srcem k temu jedinčeku, ki mu je ostal v družini, kakor v spomin na ljubljeno Avdotijo Ivanovno. Pri pogledu na Läha je Alekseja Stepanyča kakor zbadlo v srce, in bil je z njim posebno mehak in laskav.

„Sirotica Božja!“ mislil je drugi dan po pogrebu žene, sedeč z Läho na klopi in pregleduje njegove zmršene lase.

A Läha je pogledal na-nj tako žalostno in resno in rekel tiho — tiho, skrivnostno:

— Mamka aja-ti taja! — In vzdahnil je globoko-globoko, nikakor ne po otročje.

Pri pogrebu je videl v cerkvi Aleksej Stepanyč od daleč tudi brata, videl, kako se je poslavljaj od pokojnice. Hotel je iti k njemu, a ustavil se je. Prizor na bratovem dvorišču je živo stopil v njegov spomin, in srce se mu je ohladilo.

Imenoval se je pač moj brat... je pomislil, — a skoro da me je po glavi izpodil od sebe — capa umazana! In srd je vrgel iz njegovega srca vso bratsko ljubezen in prijateljstvo.

In spomnil se je s hudoželjnostjo, kako je spodil od sebe Akulino Jakovljevo, ko je prišla s Ksjutko k njemu drugi dan po volitvi, — spodil tudi skoro da po glavi.

sigovi in ne cesarjevi služabniki. Na očitjanje, da hoče vlada oškodovati državo za okroglih 30 milijonov, ni minister niti besedice odgovoril. To je sramota, če minister tako očitjanje mirno posluša. Za kmete, obrtnike in uradnike nima finančni minister denarja, tu pa hoče 30 milijonov proč vreči. Zbornica mora vladno predlogo odkazati odseku, a glasovanje naj pokaže, da jo vsa zbornica obsoja.

Posl. dr. Menger je dokazoval, da vladna predloga ni opremljena s potrebnimi podatki in da zbornica ravna le pravilno, če jo odkloni. S takimi predlogami, naj vlada več ne pride v zbornico, ker to škoduje ugledu parlamenta. Toliko spoštovanja kakor od vsakega človeka, zahteva parlament tudi od zbornice.

Pri glasovanju se je predloga odkazala železniškemu odseku.

Prihodaja seja bo jutri.

V Ljubljani, 15. aprila.

Deželnozborske volitve na Moravskem. V moravskem deželnem zboru imajo Nemci večino, dasi so tri četrtine prebivalstva slovanske. Za to večino se imajo zahvaliti kompromisu, ki se je bil po posredovanju vlade ob svojem času sklenil mej srednjo in liberalno stranko v moravskem veleposestvu. Letos se pa govori, da se od neke strani upliva na srednjo stranko, da bi se iz nečelkomisnega veleposestva volilo tudi nekaj Člov v dež. zbor. Nemci bi večino vsled tega še vedno ohranili, a ne bila bi več tako močna in Čehi bi imeli nekaj upanja, da se bodo v deželnem zboru vsaj na nekatere njih želje oziralo. Dunajski protisemitski listi pa že zaradi tega napadajo nemške veleposesnike na Moravskem, češ, da mislijo izdati nemštvo. Res čudni so ti ljudje, na jedni strani se tako potegnejo za pravice krščanskega ljudstva, na drugi strani bi pa krščanske Slovence najraje kar ugonobili. Če bodo tako postopali, ne bodo nikdar zbrali vseh avstrijskih narodov pod svojo zastavo.

Na Ogerskem se snuje nova konservativna stranka, ki se bode imenovala konservativno-narodna stranka. Ta stranka poskusi baje že svojo srečo pri prihodnjih volitvah na Ogerskem. Mnogim ogerskim konservativnim plemenitašem ljudska stranka ne ugaja. Zli se jim, da je na jedni strani preveč se udata socializmu, na drugi strani se pa preveč brati z nemadarskimi narodnostmi. Ti hočejo stranko, ki ne bode okužena z nobenimi novodobnimi socialističnimi idejami, in ki bode stala na odločno madjarsko - narodnem stališču. Uspehov tako stranka ne bode dosegla. Niže prebivalstvo se zanjo sploh ne bode ogrelo. Pri Madjarjih samih se pa tudi dosti storiti ne da, ker so skoro vsi že v liberalnem taboru ali pa v taboru katere skrajno opozicijske stranke. Liberalizmu bi mogla do živega jedino stranka, ki bi se opirala na vse narodnosti. Razkola mej konservativnimi življi pa pač ne bode nikdo bolj vesel, kakor vlada sama.

Francija in Turčija. Ker ste Francija in Rusija sedaj najboljši prijatelji Turčije, je francoski vladar jako ne ljubo, da v Parizu biva več sultanu sovražnih Mladoturkov. Ti Turki namreč postavljajo razne puštarske oklice in jih pošiljajo v Turčijo. V Carigradu bi vsled tega utegnili misliti, da Francija podpira te nasprotnike sultanove. Da

bi se izselili, je francoska policija jih te dni pozvala, naj ostavijo Francijo in je vsakemu ponudila 1000 frankov za potnino. Najbrž ti Turki sedaj pojdejo v London, kjer jih bodo pač gostoljubno vzprejeli, kajti Anglija nikakor ni sedaj naklonjena Turkom. Iz Londona bodo še lažje nadaljevali svoje delo, kakor iz Pariza. Seveda Turčija bode v zvezi temu Franciji hvaležna, da ne daje več zavetja sultanovim nasprotnikom.

Proti krščanskim socialistom se začelja hud boj v Nemčiji. Oadu so krščanski socialisti največ protestantje, ki se pa v socialnih in gospodarskih vprašanjih ujemajo skoro popolnoma z dunajskimi socialisti. Znani konservativni baron Stumm je na nekem shodu se izrekel, da je to gibanje nevarnejše nego socialna demokracija. Če cerkev ne zatre za časa tega protimonarhističnega in protikrščanskega gibanja, bode deželna cerkev sama propala. Tudi cesar izrekel je v nekem telegramu baronu Stummu, da se popolnoma ujema z njegovim mnenjem. Iz tega smemo sklepati, da se začne v kratkem huda borba proti krščanskim socialistom. Krščanski socializem so v Nemčiji kakor v Avstriji provzročili konservativci, a sedaj jim raste čez glavo. Dokler so krščanski socialisti zabavljali le proti židovskemu kapitalu, je bilo vse dobro, a ko so pa začeli tudi se zagajati v bogate veleposesnike, ki tudi ljudstvo izsesavajo, je pa ogenj v strehi in kličejo cerkev in državo na pomoč.

Trikupis. V Gennetu je umrl te dni grški državnik Harilaos Trikupis. Bil je sin pesnika, zgodovinarja in državnika Spiridijona Trikupisa. Rojen je bil 1832. leta v Naupliji. Ko je končal pravoslovne študije v Londonu in Parizu, vstopil je bil v diplomatsko službo in postal grški zastopnik v Londonu. Po ustaji 1862. leta je bil odposlan v narodni zbor kot zastopnik Grkov živčih v Angliji. 1865. leta je on sklenil v Londonu pogodbo zaradi odstopa Jonskih otokov. Dve leti pozneje je postal minister unanjih stvari in 1875. leta ministerski predsednik. S tistega časa je bil večkrat ministerski predsednik. Nekaj časa sta se z Deljanisom kar vrstila. Zadnje njegovo ministirovanje je bilo jako nesrečno, prišlo je do finančnega poloma. Vsled tega je moral odstopiti lani dne 22. marca. Tega poloma pa ni sam on kriv, temveč vse grške vlade poslednjih desetletij, ki so lahkomislnostno delale dolgove in se vedno domisljale, kako veliko ulogo so poklicani Grki igrati v orijentu in vsled tega ogromno svoto potrošile za svojo ničvredno vojsko.

Vstaja na Kubi. Iz Zjedinenih držav odpejlala se je te dni jedna ladja z vojaškimi prostovoljci na Kubo, druga pa pelje orožja. Če se tema ladijama posreči ljudi in orožje izkrcati, bodo vstasi zopet lažje nadaljevali boj. Španci imajo vedno manj upanja, da bi mogli ukrotiti Kubance. Vsled vojne je na Kubi popolnoma pranehal izdelava sladkorja. Nekatere tovarne so vstasi porušili, druge pa nimajo kaj delati, ker so vstasi pokončali vse nasade sladornega trsa. Na kako redno pobiranje davka na Kubi pri teh razmerah niti misliti ni. Pač pa Kubanci plačujejo neki davek vstajski vladi, nekateri radi, drugi prisiljeni, da jim hiš ne požgo. Vladne čete so tako prelahbe, da bi mogle varovati vasi proti vstašem, vsaj še mest ne morejo. Če pa

Španci zgube Kubo, pride pa doma do velicaga finančnega poloma, kateremu pa utegne slediti revolucija. Republičanska stranka je močna v deželi, če tudi se pri volitvah to pokazati ne more.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. aprila.

— (Obletnica potresne katastrofe.) Sinoči je minilo leto, kar je vsem nepozabna nesreča zadela prijazno našo Ljubljano. V noči od dne 14. na dan 15. aprila lanskega leta je potres rušil naše mesto, podiral hiše in provzročil nepopisen strah in morečo grozo. Škoda, katero je naredil potres, je ogromna in še dolgo vrsto let bode vsled nje trpelo prebivalstvo. Kranjski Slovenci pa nismo sentimentalni. Prebivalstvo se je pomirilo in se energično lotilo popraviljanja in grajenja. Tudi zemlja se je pomirila. Ničesar več se ni bati in tako utegne Ljubljana sčasoma prenovljena in pomlajena vstati izpod ruševin. Če pa se spominjamo lanske potresne noči, se moramo hvaležno spomniti tudi vseh tistih, ki so nam v veliki nesreči človekoljubno prihiteli na pomoč in omogočili, da si Ljubljana pomore.

— (Prazen izgovor.) Na volilni shod minolo nedeljo se Slovenčevci niso upali priti. Že pri volilnem shodu, kateri se je priredil pred deželnozborskimi volitvami, je nasprotniška stranka spoznala, da nima mej volilci nikake zaslombe. Takrat je prišlo skoro vse na shod, kar prisega na klerikalni evangelij, a koliko je bilo teh katoliških junakov? Pečica! To spoznanje je vodilo Slovenčevce, ko so sklenili, da na volilni shod v nedeljo ne pridejo. Darij jim ni nihče zapiral, kakor trdi „Slovenec“, vsak bi bil lahko prišel, kdor bi bil hotel. Sicer pa bodo volitve pokazale „pravo javno mnenje v Ljubljani“.

— (Katoliško!) „Slovenec“ trdi sinoči, da je „Dramatično društvo“ iz društvene blagajnice priredilo pevkom ovacije. Piše namreč „ker ima društvena blagajnica denar za „Blumenregne“ pevkom — zakaj bi ga ne imela za slovanske prevode“. Ta trditev je ravno tako neresnična, kakor je bila neresnična in zlobna svoječasa trditev nekega drugega slovenskega lista, da se je jeden član intendance na društvene troške peljal na Dunaj. „Blumenregne“ so prirejali vedno izven društva stoječi krogi in je društvo le dvakrat nekima tujima gostoma kupilo po jeden venec, to pa v sili, ker se iz občinstva ni bilo nič poskrbelo. Kar se je sicer priredilo ovacij, so jih plačali zasebniki iz svojega žepa. Takisto poštena je bila trditev nekega drugega lista, da se je jeden član intendance na društvene troške peljal na Dunaj. Kamorkoli so se doslej peljali člani intendance v gledaliških zadevah, bodisi v Zagreb v Prago ali na Dunaj, vselej je vsak vse troške plačal iz svojega, dasi je potoval jedino v interesu gledališča. Da bi kdo kar čez stotak žrtvoval za korist gledališča, to ljudem izvestne kategorije seveda ne gre v glavo. Od takih infamnostij se more človek le s studom odvracati.

— (Koncert „Glasbene Matice“. Včeraj se je pokazalo, koliko simpatij in ugleda si je pridobila „Glasbena Matica“ po dunajskih koncertih. Priznajmo odkrito: Do dunajskih uspehov so le ožji

— Poberi se! Poberi se z Bogom! je zakričal na njo. — In ne poznaj več ni moje hiše, ni mojega dvorišča... Ker je moj brat mene zatajil, zatajujem tudi jaz njega... in vse njegove naslednike.

Azulina Jakovljeva je odšla užaljena — tekla po cesti k betri Saveljevni in pripovedovala jej vse, ohladila si srce.

— Kakor zverina, pravi, — se je spravil na me... Poberi se ven! kriči... Zatajujem brata, pravi, in vse njegove naslednike... Sedaj pa ne pojdem več!... Nikdar v življenju več ne pojdem k njemu... Bog ž njim!...

Toda k pogrebu je vendarle šla v cerkev — posloviti se od pokojnika.

IV.

Od boleznih Avdotije Ivanovne semkaj so nastopili hudi časi za Lëho. Nепrestano je silil k mami in Ksjuški. A mamica je ležala v grobu, k Ksjuški siliti mu pa oče ni pustil.

— Molči!... In ne črhni! je zakričal na nj, — drugače te vržem na ulico, da te volkovi snedó.

Toda Lëho je babica preveč razvadila, da bi poslušal ta ukaz. Z obupnim jokom in krikom je

zahteval brezpogojno, da naj ga nesó k Ksjuški. S težavo se je posrečilo babici, da ga je potolažila.

Ko je mati umirala — bil je miren, kakor da je razumel, da se godi nekaj nenavadnega in resnega. Toda tretji dan po pogrebu je iznova začel kričati in rijoleti. Naposled ni več mogel trpeti, prijel je Lëho in neglede na protest babice našeskal ga z vso silo razdražene kmetske roke. Lëho je utihnil in napihnil se.

Je li uplivala ta stroga kazen na njegovo psihiko, ali je pretresla njegove možgane — Lëho je kakor izgubil jezik in glas. Kar nič več ga ni bilo slišati. Molčé je sedel v oglu po cele ure. Zavrgel je vse igrače, katere mu je dajala babica, in niti odgovarjal ni na njena vprašanja in laskanja.

Zadnje dni pred Veliko nočjo — so pozabili na nj. Pozabila je celo babica, pogrezivši se v pečenje kolačev in krašenje jajc. Samo v soboto zvečer se je spomnila na nj in dala mu zlato jajce.

— S tem jajčkom, je dejala, — pozdravi jutri očko... Reci mu: Krist je ustal, tata!... in daj mu to jajčce. A on ti da drugo... tudi zlato, svetlo, vse pisano — prekrasno... in poreče: „istinito je ustal!“

Lëho je vzel jajce in je skril pod zglavje.

— Glej, da je ne zmečkaš... je dejala babica. — Ono se tudi zmečka... Jutri pa pozdravi ž njim tato... Si razumel?

Toda Lëho ni ničesar odgovoril, in babica se je zopet obrnila k svojim kolačem. Še debelo uro se je ukvarjala ž njimi. Potem se je začela odpravljati k zornici — in vedno mislila: „Komu pustim sedaj Lëho? Matere, Avdotije Ivanovne, ni, večna luč naj jej sveti, umrla je golobičica. Tedna in štirih dnij do Velike noči ni dočakala. Ako bi jo doživela, šla bi naravnost v nebeško kraljestvo... Nebeška vrata bi bila odprta... a sedaj, Bog ve, kod leta njena dušica“

In šla je k Lëhinej postelji, misleč: prekrizam golobčeka, saj spi... dete Božje...

Toda postelja je bila prazna, na njej ni bilo Lëhe...

Sklicala je Tatijano, a tudi Tatijana ni vedela in ni videla, kje je Lëho.

Preiskali so vso hišo, a Lëhe ni bilo nikjer. Ko je to izvedel Aleksej Stepanyč, — bil je ves iz sebe. Metal se je kakor zmešan po vsej hiši. Prešarili so vse shrambe in izbe, toda Lëho je izginil, kakor kafa v vodi.

(Konec prih.)

krogi znali ceniti vrline pevskega zbora „Glasbene Matice“ in njega vodje g. Hubada, širši sloji pa kar niso mogli verjeti, da bi imeli v svoji sredi pevski zbor, kateri bi mogel stopiti pred vsako občinstvo in kateremu se ni ustrašiti nobene kritike, bodi še tako stroga, razvadena in prenasichena. Slovenci smo že taki, da sami ne cenimo tega, kar imamo, po resnični vrednosti, da sami sebi in svojim močem ne zaupamo. Dunajski koncerti šele so vso Slovenijo prepričali, kaj je naše „Glasbene Matice“ pevski zbor in včeraj so prihiteli rodoljubi z raznih krajev, da izrazijo svoja čutila za „Glasbeno Matice“, da se osebno prepričajo, kako pravična in opravičena je bila slava, katero je dunajska kritika pela zboru, vodji Hubadu in slovenski narodni pesmi. Ribniška dolina je poslala s posebnim vlakom najboljšje svoje moške in celo vrsto dražestnih gospodičin in lepih dam. Že presrečni vzprejem na kolodvoru je izletnikom pričal, kako se je njih prihoda oveselila Ljubljana. Izrazila sta jim to g. Ravnihar in gospa dr. Jenkova z iskrenimi besedami. V imeni izletnikov se je bil zahvalil g. notar Gruntar rekši: Prišli smo v obilnem številu k Vam, da Vam izrečemo srčno svojo zahvalo, da Vam pokažemo dejanski, kako smo Vam hvaležni, da ste v prestolnem mestu slovenski pesmi pridobili veljavo. Pripeljala nas je pa tudi želja, slišati v umetno ubranih zborih Vaših mile naše slovenske pesmi, katere naj bi nam vedno blažile naša srca! Vi ste delavni in zaradi tega složni. Dal Bog, da bi Vas vsi slovenski stanovi posnemali, da se prikaže naši domovini lepša bodočnost. Živela „Glasbena Matice“. Živahni Živio-klici so pričali, da so besede notarja g. Gruntarja bile izraz čutil vseh izletnikov. In te simpatije, katere so pripeljale ribniško-velikolaške dame in gospode h koncertu, so se tudi jasno in srčno izrazile v Sokolovi dvorani. Fiziognomija včerajšnjega občinstva je bila vsa drugačna, nego pri drugih koncertih. Ljubljanskega občinstva je bilo jako malo; malekdo je bil tako srečen, da je dobil vstopnico. Zunanji gostje so zasedli skoro vse prostore. Ko je nastopila gospa dr. Jenkova na čelu ženskemu zboru, zaorili so Živio klici in ti so postali uprav frenetični, ko se je pokazal voda gospod Hubad, katerega je občinstvo po vsaki točki tako srčno aklamiralo, kakor da mu s ploskanjem in Slava klici ni hotelo samo izraziti svojega priznanja, nego ga tudi slaviti kot vojskovodjo, ki je na čelu svojega zbora zmagovito prihoril sebi, pevcem in vsemu narodu spoštovanje in ugled v cesarski prestolici. V umetniškem oziru je bil koncert dovršeno lep. Govorili smo že večkrat o njem, torej ni treba, da bi danes penavljali, kar smo že o drugih prilikah povedali. Dovolj je rečeno: p. lo se je krasno in kdor je bil sinoči prvič pri koncertu se ni mogel prečuditi glasovnemu materialu zbora, njega preciznemu petju in je pevovodjo g. Hubada občudoval ter pojmlil, zakaj in s čim sta zbor in pevovodja Dunajčanom imponirala. Solo-partijo v Fibichovi romanci je pel sinoči g. J. Noll in je, akopram je partija pisana prav za prav za bas, s svojim krasnim glasom in dramatično izrazovitim prednašanjem dosegel kaj lep uspeh. Umetniški uspeh koncerta je bil tako velik, da ga ni moči popisati. Rodoljubi neljubljanski so sedaj spoznali, kaj je pevski zbor „Glasbene Matice“ in kako opravičeno je naš narod nanj ponosen. Priponmimo naj še, da so krasne narodne noše, v katerih je nastopil včeraj prvič v Ljubljani ženski zbor, podajale tudi očesu prav lepo, slikovito podobo. Po koncertu se je zbrala okoli dolenjskih gostov v mali dvorani „Narodnega doma“ — bila je zares desti premala za vse, ki so se hoteli udeležiti večera — družba pevcev in članov „Glasbene Matice“. Mala dvorana in postranske sobe, katere je iz prijaznosti do gostov prepustila čitalnica v porabo, bile so kmalu vse prenapolnjene. Dame pevskega zbora, vse še v narodnih nošah, so razdelile dolenjskim damam male šopke v spomin. Prvi pozdrav je veljal milim gostom z Dolenjske, Štajerske in Gorisrke, katere je pozdravil s prisrčnimi besedami načelnik moškega pevskega zbora g. svetnik Vencajz, poudarjajoč, kako mora vsacega prijatelja slovenskega petja veseliti živo zanimanje, ki se kaže za „Glasbeno Matice“. V imenu ribniško-velikolaških gostov se je zahvalil državni poslanec g. Višnikar ter nazdravil načelniku zbora svetniku Vencajzu, poudarjajoč njegov velik trud in zasluge za uspeh koncertov „Glasbene Matice“. V daljšem, krepkem govoru je proslavljal urednik

„Soča“ gosp. Gabršček lepo slovo, ki vlada v „Glasbene Matice“ zboru, analiziral besede Stritarjevega prologa in omenjal, da je zbor uvedel zmagonosno slovensko pesem pred velikim tujim svetom. Posebno Slovenci ob periferiji vedo ceniti to zmago, zato je nazdravil on ljubljanskemu prebivalstvu, ki je poslalo tako inpozauten pevski zbor na Dunaj. Mej prisrčnim odobravanjem je potem pozdravil gosp. notar Globočnik iz Velikih Lašč vrliga koncertnega vodjo prof. Hubada, kateremu je kot hvaležen dar udeležencev ribniško-velikolaškega vlaka izročila gospica Šuflajeve iz Velikih Lašč krasen zlat prstan z briljanti; gospa Franja Tomčeva pa je v navdušenem govoru izrazila v imenu dolenjskega ženstva dičnemu vodji zbora spoštovanje. Globoko ganjen se je profesor Hubad zahvalil za prelepo ovacijo, katero so mu priredili res idejalno navdušeni dolenjski prijatelji slovenskega petja. Tajnik „Glasbene Matice“ gosp. dr. Foerster je nazdravil prirediteljema dolenjskega posebnega vlaka gg. notarju Gruntarju iz Ribnice in sverniku Šufčaju iz Velikih Lašč, g. Vlad. Ravnihar pa narodnemu ženstvu. Okoli polnoči začeli so odhajati mili dolenjski in drugi gostje, spremljevani od ljubljanskega občinstva.

— (Občni zbor „Glasbene Matice“) bode danes zvečer v mestni dvorani po seji občinskega sveta ob 8. uri.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) opozarja svoje člane na redni občni zbor dne 18. t. m. v „Narodnem domu“, vabeč jih k obilni udeležbi.

— (Laških zidarjev) pripeljalo se je zadnji čas na stotine v Ljubljano, a dela večinoma pri tukajšnjih stavbinskih mojstrih ne morejo dobiti, ker ti z ozirom na nerešeno vprašanje glede regulacijskega načrta še ne vedo, kako se bode razvila stavbinska sezona. Zidarji, ki bi radi delali tuji za nižjo ceno, začeli so vsled tega zopet zapuščati naša mesta. Razvaline in porušene hiše povsod, kamor se pogleda, a gradnja zavira se celo od strani onih faktorjev, ki bi morali z vsemi močmi podpirati razvoj po potresu tako hudo prizadetega mesta — ali ni to čudna signatura našega položaja?

— (Nezgod) Strezniča Marija Kopač prala je včeraj popoldne perilo ob Ljubljanci poleg Obrezove hiše. Pred omenjeno hišo pa je nek hlapec nakladal na voz prazne sode „Vipavske zadruge“; po naključju pade jeden sod z voza, potaka se po stopnicah proti Ljubljanci ter vrže omenjeno perico v vodo. Ker je bila voda vsled dežja precej globoka, bil je položaj kritičen; vendar se je posrečilo potegniti žensko, ki je na glavi precej pobita, zopet na suho.

— (Umrl) je šolski vodja v Loškem potoku gospod Ivan Bantan, zapustivši vdovo in petero nepreskrbljenih otrok. Pokojnik si je pridobil mnogo zaslug za šolo, tukajšnjo knetijsko podružnico in za posojilnico. Bil je blaga duša in vri narodnjak. Bodi mu zemljica lahka.

— (Potres.) Kakor se nam je sinoči brzojavilo, bil je včeraj jutraj v Novem mestu precej močan potres. Danes smo dobili poročilo, da je bil sunek, ki je imel smer od severovzhoda proti jugovzhodu, sicer kratek, a močnejši nego lani o katastrofi Primeril se je ob 1/4. uri zjutraj. Ljudje so se precej preplašili.

— (Organizacija davčnih uradov.) S cesarsko odločbo se je odredila nova organizacija uradniških mest pri davčnih uradih na Kranjskem. Število uradniških mest pri davkarjih se je skróilo za tri mesta davčnih adjunktov in za tri mesta davčnih praktikantov z adjuti 300 gld. Za pomožno službo pri I. instanci so se sistemizirala sledeča mesta: štiri mesta davkarjev (IX. čin razred), štiri mesta davčnih oficijalov (X. r.), štiri mesta davčnih pristavov (X. r) in štiri mesta davčnih praktikantov z adjuti 300 gld.

— (Po Črnem vrhu — Leskovec.) Iz Krškega se nam poroča: Zidovi leskovskega farovža so že marsikaj videli in če bi znali govoriti, povedali bi marsikaj pikantnega in marsikaj tužnega. Povedali bi, kako sta se svoj čas dva „Gospoda“ pretepala zaradi lepih očij farovške kuharice, povedali bi, kako so se pri raznih volitvah obdelavali kmetje in siloma navduševali za klerikalne kandidate in pojasnili bi tudi novejšo dogodbo, katera razburja vse prebivalstvo od Krškega do Novega mesta in od tod gor do Save. Ker pa zidovi ne znajo govoriti in ne morejo pojasniti te najnovejše dogodbe, začelo jo je sodišče preiskovati, da dožene resnico. Vse, kar se govori in trdi glede te dogodbe, pa ne more biti istina, resnično pa je to-le: Minoli četrtek so orožniki odpeljali iz leskovskega farovža dekanovo kuharico in sorodnico Ano Štrbenc. Ta je pred najstarejšimi meseci skrivaj povila otroka. Na neko anonimno ovadbo, v kateri se je kuharica dolžila,

da je svoje dete umorila, se je začela sodna preiskava, pri kateri pa je leskovški cerkovnik izpovedal tako, da se je preiskava ustavila. Sedaj pa se je cerkovnik skesal svojega krivega pričanja in naznanil sodišču, da je kuharica pred najstarejšimi meseci res povila otroka, da je skrila truplo v okostenjaku, pred nekaterimi tedni pa je dala pokopati. Pri preiskavi na lici mesta se je res našlo truplo. Cerkovnik je na vprašanje, zakaj je pri prvi preiskavi krivo pričal, odgovoril, da ga je nekdo na to pregovoril, češ, da ni greh. Ljudje tudi natanko pripovedujejo, kdo da je kuharici v njeni težavni uri pomagal, in da ta pomočnik ni bila nobena babica, in še marsikaj drugega. Razburjenost je velikanska. Kmetje so silno razjarjeni in čujejo se tako ostre besede, da se nobene ne upamo zapisati.

— („Bralno društvo v Sv. Križi“ na Vipavskem) bode imelo svoj občni zbor dne 19. t. m. ob 3 1/2. uri popoldne s sledečim vzporedom: I. Predsednikov nagovor; II. Volitev podpredsednika; III. O društvenih prostorih; IV. O fotografiranju; V. Prosto predavanje o „sokolstvu“; VI. Posamezni predlogi in nasveti. Po zborovanju prosta zabava. Radi predavanja o „sokolstvu“ bi bilo želeli obilne udeležitve tudi od nedruštvenikov.

— (Javna varnost v Gorici) je sedaj taka, kakor je bila v davno minolih časih v osrednji Afriki. Tam so svoj čas napadali tujci, gorški Lahi pa napadajo danes pri belam dnevi Slovence s srpi, s kamni in noži. „Soča“ in „Primorec“ sta navedla že mnogo takih slučajev, a še nobenkrat nista imela povedati, da je bil kak napadovalec kaznovan.

* (Meteor.) Te dni je v Veliki Dolini na Hrvatskem, v tem, ko so ljudje delali na polju, padel meteor na neko hišo. Poslopje je bilo hipoma v ognju in je do tal pogorelo.

* (V zaporu umrl.) V policijskem zaporu v Saarbргу v Alzaciji je te dni neki potujoči godec umrl — od glada. Pred dobrim tednom ga je občinski birič aretirai, ker je v pijanosti uganjal na cesti neprijetne butke. Birič je pijanega godca zaprl, potem pa nanj pozabil. Včeraj je slučajno odprl zapor in našel godca mrtvega. Ker so zdravniiki konstatovali, da je godec umrl od glada, je sodišče dalo koj zapreti brezvestnega biriča.

* (Nenavaden uzrok samomoru.) Marljivi poštni uradnik na Dunaji dr. Jos. vitez Strassgy, 28 leten, jako nadarjen mož, se je ustrelil iz strahu, da svoja služba ne bo mogel vestno opravljati. S svojo pridnostjo je opozoril poštno vodstvo na se in to ga je premestilo na boljše mesto v trgoviaskem ministerstvu. To nepričakovano povišanje je mladega, nekoliko nervoznega moža močno razburilo. Bal se je, da ne bo sposoben za novo službo in končno seel po revolverju.

* (Ubegli lev.) Blizu Ludlowa na Angleškem je iz neke menažerije uskočil velik lev in se skril v nekem bližnjem gozdu. Maj prebivalstvom je zavladala panika. Končno se je napravil lov na lava in se je ta ustrelil.

* (Nesreča v premogokopu.) V Wellingtonu poleg Bysbopa so v premogokopu eksplodirali plini. Osem premogarjev je bilo ubitih, štirje so se ranjeni spravili na dan, devet jih je pa še zasutih v rovu in se ne ve, žive-li še ali so že umrli. Resna dela se neuprudno nadaljujejo.

Brzojave.

Celje 15. aprila. Učitelj jugoslovanskih jezikov na graškem vseučilišči, odični slovenski jezikoslovec in pisatelj dr. Vatroslav Oblak je danes umrl. Pogreb bode v petek.

Dunaj 15. aprila. Poslanska zbornica je danes rešila dolgo vrsto peticij in potem začela razpravljati o načrtu penzijskega zakona.

Dunaj 15. aprila. Protisemitski občinski svetniki so sklenili, pri sobotni volitvi dunajskega župana glasovati vsi za dr. Luegerja. Govori se, da koj po volitvi podžupana odstopi okrajni glavar dr. Friebeis in da bode podžupan vodil županska opravila, dokler se ne reši vprašanje o potrditvi oziroma nepotrditvi dr. Luegerja.

Dunaj 15. aprila. Cesar Viljem je ministru unanjih del grofu Goluchovskemu podelil red črnega orla, ministerskemu predsedniku grofu Badeniju red rudečega orla. Na čast cesarju Viljemu je bila danes vojaška parada, pri kateri je defilovalo 13.000 mož. Defilovanje je trajalo poldrugo uro. Cesar je sam zapovedoval.

Budimpešta 15. aprila. Ogerska kvotna deputacija je sinoči definitivno sklenila, katero kvoto bode predlagala in je naročila dr. Falku, naj sestavi dotično poročilo.

Rim 15. aprila. V vseh ministerstvih se marljivo preiskuje gospodarstvo Crispijevo. Zasedila so se razna poneverjenja. Ni dvoma, da bode ministerstvo predlagalo, naj se proti Crispiju sodno postopa.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po postnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrečno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (1756—5)

Levico

naravna, arseno- in železo-bogata mineralna voda (analiza prof. Lud. pl. Bartha na Dunaju) ima posebno jako zdravilno moč pri slabosti, anemiji, nervoznosti, krvnih in kožnih boleznih, menstrualnih anomalijah, malariji itd. Dobiva se v lekarnah, zalogah mineralnih vod, drogerijah itd. (2087—7)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: V konkursno maso Valentina Stareta v Stari Loki spadajoče specerijsko blago, barve, pohištje, obleka itd., cenjeno 778 gld. 21 kr., dne 20. aprila in 5. maja v Škofji Loki.

Matije Štruklja zemljišča v Štruklji vasi, cenjena 2242 gld., dne 20. aprila in 20. maja v Ložu.

Konkurs: Fran Richter, trgovec v Ljubljani; konkursni komisar višji deželni sodni svetnik gosp. Alojzij Tschuch v Ljubljani, upravitelj konkurane mase dr. Makso pl. Wurzbach, odvetnik v Ljubljani. Shod upnikov dne 27. aprila, tirjatve naj se naznanijo do dne 15. maja.

Umrlj so v Ljubljani:

11. aprila: Jožef Schager, kovač, 31 $\frac{3}{4}$ leta, Poljanski nasip št. 50, jetika.

12. aprila: Karol Lampe, konduktorjev sin, 6 mesecev, Kolodvorske ulice št. 20, pljučnica — Terezija Nahligal, bivša kuharica, 73 let, Ribje ulice št. 7, akutni protiv. — Amalija Dražil, knjigovozova hči, 3 leta, Trnovski pristan št. 8, pljučnica. — Robert Stiene, računskega narednika sin, 6 mesecev, Karlovska cesta št. 22, davica. — Marija Rudel, kotlarjeva hči, 6 let, Dunajska cesta delavske hiše, Meningitis. — Ana Lavrenčič, železniškega uradnika hči, 15 mesecev, Lingarjeve ulice št. 3, jetika.

13. aprila: Jera Belo, posestnica, 80 let, Lončarska steza št. 8, bronhialni katarh.

V hiralnici:

12. marca: Anton Kalan, gostač, 62 let, Necrosis cost. dextr.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	732.9	5.4	sl. svzh.	jasno	0.0
15.	7. zjutraj	733.2	1.6	sl. jvzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	731.8	12.2	sr. zahod	del. obl.	

Srednja večerašnja temperatura 7.5°, za 2.0 pod normalom. Danes zjutraj slana.

Dunajska borza

dné 15. aprila 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 20 "
Avstrijska zlata renta	122 " 45 "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 20 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 10 "
Ogerska kronska renta 4%	99 " 10 "
Avstro-ogerske bančne delnice	984 " — "
Kreditne delnice	360 " 10 "
London vista	120 " 40 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 82 $\frac{1}{2}$ "
20 mark	11 " 77 "
30 frankov	9 " 55 "
Italijanski bankovci	44 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dne 14. aprila 1896.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	— " — "
Kreditne srečke po 100 gld.	204 " 75 "
Ljubljanske srečke	22 " 25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 " 75 "
Akcie anglo-avstr. banke po 200 gld.	159 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	485 " — "
Papirnat rubelj	1 " 27 "

Na prodaj je (2196—3)

hiša z vrtom

na Glincah, pri Tržaški cesti št. 14.

Proda jo iz proste roke Fortunat Cepuder; več se izve tam ali pa pri upravištvu „Slov. Nar.“.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah trakove k vencem z ali brez napisov v vseh barvah

(2054-6) IV.

priporoča

Karol Recknagel.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Rastopno omejeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s predpisovanimi črtami.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

08. 15. uri 5 min. po mehanični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Anzees, Ischl, Gmünd, den. Solingrad, Bistritz, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Heba, Karlova, Praga, Budejovice, Praga, Ljubno, Dunaj via Amstetten.
08. 3. uri 10 min. shtetraj mehanični vlak v Kočevje, Novo mesto.
08. 7. uri 10 min. shtetraj mehanični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solingrad, Dunaj via Amstetten.
08. 19. uri 55 min. popoldne mehanični vlak v Novo mesto, Kočevje.
08. 11. uri 50 min. popoldne mehanični vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
08. 4. uri popoldne mehanični vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solingrad, Lend-Gasteln, Zell na Jezern, Inosau, Bregence, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmünd, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Heba, Francovo varo, Karlova varo, Praga, Ljubno, Dunaj via Amstetten.
08. 7. uri 30 min. shtetraj mehanični vlak v Kočevje, Novo mesto. Razen tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 min. popoldne mehanični vlak v Ljubno-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

08. 5. uri 55 min. shtetraj mehanični vlak iz Amstetena, Ljubnega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solingrada, Linz, Steyr, Gmünd, Ischl, Anzees, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
08. 3. uri 19 min. shtetraj mehanični vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
08. 11. uri 55 min. popoldne mehanični vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubnega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solingrada, Linz, Steyr, Paris, Genevo, Gurth, Bregence, Inosau, Zell na jezern, Lend-Gasteln, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
08. 9. uri 30 min. popoldne mehanični vlak s Dunaja via Amstetten, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.
08. 9. uri 30 min. shtetraj mehanični vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
08. 2. uri 4 min. shtetraj mehanični vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

08. 7. uri 25 min. shtetraj v Kamnik.
08. 9. uri 25 min. popoldne " " "
08. 5. uri 50 min. shtetraj " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

08. 11. uri 15 min. popoldne iz Kamnika.
08. 8. uri 30 min. shtetraj " " "

(1705-86)

Vzprejemem takoj ali s l. majnikom t. l.

odvetniškega uradnika

s spretno pisavo, izvežbanega v navadnih pisarniških poslih. Plača po zmoglosti od 35—50 gld.

Dr. Dragotin Treo

(2244—2)

odvetnik v Postojini.

Na najnovejši in najboljši način

umetno (1504—43)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombiranja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolezni z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhl-rjevi hiši, I. nadst.

Anatherinova ustna voda

dr. J. G. Poppa, c. in kr. dvornega zobozdravnika, je že 50 let najizkušenejše in priznane najboljše sredstvo za črpanje zob in ust. Steklenica po 50 novč., 1 gld. in 1 gld. 40 novč., kakor tudi zobni prašek po 63 novč. Anatherinova zobna pasta v puščah po 70 novč. in v zavojih po 35 novč., zobna plomba po 1 gld., zelšno milo po 30 novč. Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in finih prodajalnicah, kakor tudi v glavni zalogi: Dunaj, VIII., Langgasse 45. (2195—2)

Kranjsko društvo za varstvo lova

pozivlje vse one gozdarske in lovsko-varstvene organe, ki so si za povzdigo lovskih razmer pridobili posebne zasluge, da vpošljejo svoje prošnje za premovanje in pohvalo, katere podeljuje društvo ad § 1, točka d) in f), pravil za l. 1895

do dné 1. majnika t. l.

odboru kranjskega društva za varstvo lova v Ljubljani.

Take prošnje morajo biti overovljene po predstojniku prosilca in obse-gati kratko, jasno razloženje dejanj.

(2249—1)

Odbor kranjskega društva za varstvo lova.

Razpis.

Zaradi oddaje zidarških, kamenarskih, tesarskih, kleparskih, krovskih, ključarskih in pleskarskih del, potrebnih za popravo zvonikov Trnovske župne cerkve v Ljubljani, se bo vršila

ofertna razprava dné 1. maja t. l.

ob 3. uri popoldne v Trnovskem župnišču. Načrti, mere in drugi pripomočki so razgrnjeni do dné 30. aprila t. l. do 12. ure popoldne v Trnovskem župnišču vsak dan od 2. do 4. ure popoldne na ogled. Do istega obroka vložiti je pri podpisani skupne ali posamezne zapečatené ponudbe, opremljene s 5% vadijem, preračunjenem na podlagi skupnih zne-skov, ki se bode moral v slučaju oddaje dela dopolniti na 10%no varščino.

V Trnovem v Ljubljani, dné 14. aprila 1896.

Ivan Vrhovnik

(2242—2)

prvomestnik odbora za popravo Trnovskih zvonikov.

DR. E. ŠLAJMER

naznanja, da ordinuje zopet od dné 20. t. m. naprej (od 12.—1. ure.). (2250—1)

Izvemši „pro Consilio“ druge privatne prakse do nedoločenega časa ne prevzame.

Usojam se naznaniti p n. občinstvu, da se mej prezi-davanjem moje prodajalnice nahaja

moja specerijska prodajalnica nasproti v baraki.

V Ljubljani, dné 14. aprila 1896.

(2247)

Alojzij Lenček.

Minuendo dražba!

Vsled novega pregleda temelja, tlaka in kanalov pri župni cerkvi v Zagorji ob Savi se, pod že objavljenimi pogoji, zopet nova dražba, ki se bo vršila dné 20. aprila 1896 v župnišču v Zagorji, še jedenkrat razpisuje. Načrti in drugo je ondi v pregled.

Zagorje ob Savi, dné 11. aprila 1896.

(2238—2)

J. Gross.

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, štorje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(2173—4)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.